

- चन्द्रबाला (च० + बा०) f. *grosse Kardamomen* AK. 2, 4, 4, 13.
- चन्द्रबाहु (च० + बाहु) m. N. pr. eines Asura HARIV. LAGL. I, 191. die Calc. Ausg. 2289 hat st. dessen zwei Namen: चन्द्रकुन् und राहु.
- चन्द्रबुध्न (च० + बु०) adj. dessen Grund licht ist RV. 4, 52, 3.
- चन्द्रम (च० + म०) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge von Skanda MBH. 9, 2577.
- चन्द्रभागा (च० + भाग) f. N. pr. eines Flusses gaṇa बह्नादि zu P. 4, 1, 45. AK. 1, 2, 2, 23. H. 1085. LIA. I, 43. fg., Anh. xli. MBH. 2, 371. 3, 12907. 6, 327. 8, 2055. HIT. 39, 5. VP. 175. Bhāg. P. 5, 19, 18. RĀGA-TAR. 3, 168. 4, 637. चन्द्रभागसरित् VARĀH. BRH. S. 16, 27. चन्द्रभागौ f. gaṇa बह्नादि zu P. 4, 1, 45. ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. चान्द्रभागा.
- चन्द्रभास (च० + भास) m. Schwert H. 4, 143. — Vgl. चन्द्रहास.
- चन्द्रभूति (च० + भू०) n. Silber RĀGA im ÇKDR.
- चन्द्रमणि (च० + म०) m. Mondedelstein (s. चन्द्रवात्ति) H. 1067. Sch. zu BHATT. 11, 15.
- चन्द्रमण्डल (च० + म०) n. 1) Mondscheibe R. 5, 32, 48. Suçr. 4, 16, 1. VARĀH. BRH. S. 3, 8. — 2) ein Hof um den Mond ÇKDR.
- चन्द्रमनस् (च० + म०) m. N. pr. eines der 10 Pferde des Mondgottes Vjāpi zu H. 104.
- चन्द्रमस् (च० + मस् = मास्, welches sowohl Mond als Monat bedeutet) m. gaṇa दासीभारादि zu P. 6, 2, 42. Vartt. 2. Uṇ. 4, 227. der Mond, der Mondgott NIR. 11, 5. AK. 1, 1, 2, 15. H. 104. RV. 4, 103, 1. यो अप्सु चन्द्रमी इव सोमश्चमूषु दर्शे 8, 71, 8. 10, 64, 3. 85, 19. VS. 1, 28. चन्द्रमी ज्ञायते पुनः 23, 10, 59. सोमो मा देवो मुञ्चतु यमाहुश्चन्द्रमा इति AV. 11, 6, 7. ÇAT. Br. 1, 2, 5, 18. 6, 2, 17. TBR. 2, 2, 10, 3. 3, 3, 2. ĀḇV. GRHJ. 1, 14. JĀGŪ. 3, 196. N. 17, 6. 24, 29. HARIV. 8809. R. 3, 33, 41. 35, 52. Suçr. 2, 445, 7. PĀKĀT. III, 68. HIT. 9, 6. ÇĀK. 32, 5. RAGH. 1, 46. बाल० der zunehmende Mond 3, 22. सूर्याचन्द्रमसौ als Dānava MBH. 1, 2534. HARIV. 190. einer der 8 Vasu MBH. 1, 2583. Am Ende eines comp. ०मस; s. चन्द्रमस.
- चन्द्रमह् m. Hund H. 4, 181. — Vgl. इन्द्रमह्कामुक्.
- चन्द्रमा f. N. pr. eines Flusses MBH. 6, 337. VP. 183. — Wohl aus चन्द्रमस् entstanden.
- चन्द्रमाला (च० + मा०) f. 1) N. eines Metrums (= चन्द्र) COLEBR. Misc. Ess. II, 163 (XIV, 11). — 2) N. pr. eines Flusses HARIV. LAGL. I, 509.
- चन्द्रमुख (च० + मुख) 1) m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 7, 111. — 2) f. 1) N. eines Metrums (4 Mal — — — — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 159 (V, 14).
- चन्द्रमौलि (च० + मौ०) m. Bein. Çiva's HIR. 8. RAGH. 6, 34. KUMĀRAS. 3, 86. KATHĀS. 1, 64. 21, 145. Bhāg. P. 8, 18, 28. — Vgl. चन्द्रचूड.
- चन्द्ररथ (च० + रथ) adj. dessen Wagen schimmert: Agni RV. 4, 141, 12. 3, 3, 5. Ushas 61, 2. 6, 65, 2.
- चन्द्रराज (च० + राज) m. N. pr. eines Ministers des Königs Harsha RĀGA-TAR. 7, 1376. 1382. 1512. fgg.
- चन्द्ररेखा (च० + रेखा) f. Mondsichel R. 5, 20, 3.
- चन्द्ररेणु (च० + रेणु) m. Plagiator (der selbst nur über den Staub des Mondes zu verfügen hat) TRIK. 2, 10, 9.
- चन्द्रला (von चन्द्र) f. N. pr. eines Frauenzimmers RĀGA-TAR. 8, 3421.

- चन्द्रलेख (च० + लेखा) 1) m. N. pr. eines Rākshasa R. 6, 84, 12. — 2) f. छा a) Mondsichel N. 13, 20. 16, 13. R. 5, 19, 21. Bhāg. P. 4, 6, 36. — b) Serratula anthelmintica Roxb. (वाकुची) RĀGA im ÇKDR. — c) N. zweier Metra: α) 4 Mal — — — — —, — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (VIII, 9). — β) 4 Mal — — — — —, — — — — — ebend. (X, 5). — d) N. pr. einer Tochter des Nāga Suçravas RĀGA-TAR. 1, 218. der Gemahlin Kshemagupta's 6, 179.
- चन्द्रलोचन (च० + लो०) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 14285.
- चन्द्रलोक्ता (च० + लोक्ता) n. Silber (Mondmetall) RĀGA im ÇKDR. ०लोक्ता, ०लोक्ता WILS.
- चन्द्रवंश (च० + वंश) m. das Mondgeschlecht, das vom Monde abstammende Königsgeschlecht LIA. I, 496. Anh. xvi. — Vgl. सूर्यवंश.
- चन्द्रवक्त्रा (च० + वक्त्रा) f. N. pr. einer Stadt VP. 386, N. 17. LIA. I, Anh. xi, N. 24.
- चन्द्रवत्स (च० + वत्स) m. pl. N. pr. eines Volksstammes MBH. 5, 2732.
- चन्द्रवत् (von चन्द्र) 1) adj. a) schimmernd, golden: राधः RV. 3, 30, 20. 5, 57, 7. reich an Gold TBR. 2, 2, 10, 4. — b) mondhell: निशामुखान्यथ न चन्द्रवत्ति GHAT. 2. — 2) f. ०वती N. pr. a) einer Tochter Sunābha's und Gemahlin Gada's HARIV. 8762. 8779. einer Prinzessin Verz. d. B. H. No. 1198. PĀKĀT. 127, 22. der Frau eines Töpfers RĀGA-TAR. 1, 323. — b) einer Stadt ÇUK. 43, 20. einer Landschaft (vgl. चन्द्रावती) LIA. III, 133.
- चन्द्रवर्ण (च० + वर्ण) adj. von schimmernder, lichter Farbe RV. 4, 163, 12.
- चन्द्रवर्त्मन् (च० + वर्०) n. N. eines Metrums (4 Mal — — — — —, — — — — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 17).
- चन्द्रवर्मन् (च० + वर्०) m. N. pr. eines Königs der Kāmbōga MBH. 1, 2668. 7, 1437. eines von Samudragupta besiegt Fürsten LIA. II, 952.
- चन्द्रवल्लरी (च० + व०) f. = सोमवल्लरी (s. d.), nach Andern = ब्रह्मशीशक BHAR. zu AK. 2, 4, 5, 3. ÇKDR.
- चन्द्रवल्ली (च० + व०) N. verschiedener Pflanzen: 1) = प्रसारणी. — 2) = माधवी RĀGA im ÇKDR. — 3) = सोमलता ÇKDR.
- चन्द्रवसा (च० + व०) f. N. pr. eines Flusses Bhāg. P. 4, 28, 35. 5, 19, 18.
- चन्द्रविन्दु (च० + वि०) m. das Nasalzeichen ० HAUGHT.
- चन्द्रविमल (च० + वि०) m. Bez. eines Samādhi (rein wie der Mond) VJUP. 18.
- चन्द्रविमलसूर्यप्रभासश्री (च०, वि०, सू०, प्र०, श्री) m. N. pr. eines Buddha (dessen Schönheit so fleckenlos wie der Mond und so glänzend wie die Sonne ist) Lot. de la b. l. 242.
- चन्द्रविक्रम (च० + वि०) m. Ardea nivea TRIK. 2, 3, 24.
- चन्द्रव्रत (च० + व्रत) n. das Mondgelübde (s. चान्द्रायण) ÇKDR. nach der Smṛti.
- चन्द्रशर्मन् (च० + श०) m. N. pr. eines Brahmanen LIA. II, 800.
- चन्द्रशाला (च० + शाला) f. 1) Zimmer auf dem Dache eines Hauses H. 995. HIR. 121. RAGH. 13, 40. त्रिचन्द्रशाला भवेदलमी VARĀH. BRH. S. 53 (54), 25, 27. — 2) Mondscheibe TRIK. 4, 1, 87. Eher ist anzunehmen, dass चन्द्रिका die Bed. von चन्द्रशाला 1. habe.
- चन्द्रशालिका f. = चन्द्रशाला 1. TRIK. 2, 2, 5.